

MISJONS-ROSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 ore kr. 2.00 for halvår og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Bedehuset i Skarsvåg.

Brødrene Oskar Gamst, Breivikbotten, H. Ellertsen, Storsteinnes, Balafjord og søster Dorthea Klem Børselv har på våre vegne gjennom Misjonsrosten vært så frimodig og holdt frem, om en innsamling til vårt bedehus, der er i noe ustand og trenger til reparasjon. Herren lønne dem. Vi ser at vennene heromkring og sydpå har vært oppmerksomme på dette og noen har allerede sendt sitt beløp som her kvitteres for:

Mottatt fra G. N. Trondheim kr. 15,00. M. og T. Abrahamson, Sandefjord kr. 5,00. L. N. Fiskaa 25,00. Vennene i Søgne ved Alf Hansen Klepland 10,00. Th. Thorbjørnsen Sauland 5,00. S. Eunikke Wold, Moss 5,00. Chr. Skipperud og hustru, Klstrand 5,00. Antonette og Isak Kvalsvik Indrefjord, Hammerfest 5,00. vennene i Kjøllefjord ved Alfred-Myreng 10,00. Thea og Oskar Gamst, Breivikbotten 10,00. H. A. Olsen, Gravningssundet, Hvaler 5,00, ved Aksel Abrahamson, Sætre pr. Røyken 85,00, vennenes misjonskasse Honningsvåg 25,00. Til sammen kr. 210,00.

Beløpet for reparasjon var anslått til 7 a 800 kroner. Vi tror at Gud med sin kjærlighet og visdom alt har og fremdeles vil lønne den frivillige og glade givere.

Fra vennene her, hjertelig takk.

Skarsvåg i Finnmark 20. april 1935.

Harald Pedersen,
kass.

Til Misjons-Rosten er innkommet til bedehuset i Skarsvåg:

En søster i Fredrikstad kr. 50,00. Emma Holmgren, Sverige 5,00. Johan Johansen, Sverige 4,00.

På vennenes vegne, hjertelig takk.

G. Iversen.

Til innsendere av manuskript.

Redaksjonen overtar intet ansvar for manuskript som ikke benyttes. Hvis de ønskes returnert må returporto medsendes.

Anonyme innsendte artikler tas ikke inn. Forfatterens navn må angis på følgeskrivelse. Det er ingenting i veien for å skrive under et merke, forbokstavene eller lignende, men navnet må oppgis for redaksjonen. Skriv bare på den ene side av arket.

Blade til utdeling.

Hvis noen ønsker blade til utdeling kan de fåes fritt tilsendt så langt oplaget rekker. Nye abonnenter kan endå få bladet fra 1. januar om så ønskes.

Bøker som man bør lese.

Jordens ytterste ender.
Av G. Nyseter.

En bok som bør leses av alle misjonsvenner. Godt anbefalt av mange, både misjonsfolk og andre.

Pris kr. 2.75 heftet og kr. 4.00 innbundet. Porto 25 ore.

Kan bestilles i Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Når Gud arbeider.

I «Evangelisten» skriver misjonær Marie Monsen følgende fra Kina:

«Samlet til bønn for provinsen i september var vi klar over et tre-dobbelt bønneemne: Ufruktbarhet, mangel på enhet, og akkordens ånd. Vi var klar over at mangel på utholdenhet i bønn lå bak meget av elendigheten. Vi samledes i bønn, bestemt på å be til vi fikk svar. Vi hadde ikke bedt lenge, før vi blev klar over at de ovennevnte synder ikke alene var kinesernes, men endog hadde slått dypere rotter blandt oss misjonærer.

Vi begynte med å be for provinsens 15 millioner, men Anden ledet oss igjennem en hel del kjedelig bønn for menighetene, lederne, oss misjonærer — til en bønn i stor nød om megen velsignelse over oss selv, idet vi forstod at uten vi blev ikklædt kraft fra det høie, vilde vi ikke kunne tjene Mesteren.

En aften var nogen av oss samlet i bønn om at der måtte skje noget ved neste dags bønnetime og at vi måtte få en bestemt byrde på oss. Den bønn blev hørt ved at vi blev sterkt overbeviste om synd neste dag, og vi blev ledet til syndsbekjennelse, rop om tilgivelse og fornyelse.

De neste dager fikk postbudet bære brev med bekjennelser og også pegeanvisninger hvor det trengtes. Vi gjorde opp med hinannen så vel som med Gud. Vi lå ved korsets fot, til der ingen kraft var i oss mere, regnet alt for skarn mot kunnskapen om Kristus. Vi hadde forsøkt å arbeide for Herren uten å være ikklædt hans kraft, og han viste oss at dette var det ene nødvendige for oss. I vår nød ropte vi til Herren om å bli salvet med den kraft han hadde lovet, klar over at det var den eneste vei ut av vår nød. Vi fikk regne med det fullbragte verk på Golgata for oss — og død for våre egne meninger, metoder og viljer. Etterat vi hadde bedt en natt til kl. 3, en annen til midnatt, fikk en del av oss fryde oss i at Herren møtte oss med å sende sin krafts Ånd over oss, og fra da av er fra dag til dag andre velsignet på den samme måte. Bonnene fikk i sannhet svar og gleden i Herren var stor!

Gjennom dette Andens arbeid kom en Andens enhet, som ikke kunde komme fri synd før den var bekjent og oppgjort. Vi tror at Andens fylde i kraft er svaret

Fra Askim.

Vil idag sende en liten hilsen til alle venner så langt Rosten når. Er fortiden her, efter å ha vandret igjennem de øvrige landskaper. Kom hit 8 dager før Påsken. Peder Dahl, i hvis hjem jeg bor, står som den ledende broder her. Det har jo gått prøvelse tider over Guds folk her på Askim. Men Herren har jo vært trofast. Det har gått igjennem ilden til seier. Det er jo Han som er smeden som puster til kullilden og frembringer et redskap til sin gjerning. Vi vet jo at når jernet kommer i ilden blir det varmt, og da bøier det sig, og er lett å forvandle. Det er jo vanskelig for oss å forstå Hans gjerning med oss. Det blev sagt til Peter: Du forstår det ikke nu, men du skal forstå det siden. Ilden har jo flere ting den uttreter, iblandt annet renset den. Det står hos profeten, «I ilden med dens rust. Esekiel 24, 12.

Ja, det var gilt å få møte vennene her igjen. De var varme i sin ånd og ivrige for Guds sak på dette sted. Fikk høre da jeg kom hit at det foruten møtene

Tilbakeblikk.

Det var ungdommens vår Jesus fandt mig og han tok mig så kjærlighetsfullt ut. I sin nåde og trofasthet vant mig til for evigt å være hans brud.

Der er solskinn og regn under reisen — veien den er blitt i tillid og frykt, men under alt har jeg steds oplevet at hans ord er for foten en lykt.

Nu min sommertiø snart er forgangen og det lakker så hurtig mot høst. Men hans miskunnhet jeg vil erfare, inntil livet er slutt, — hvilken trøst.

Også dig er det frelseren venter — til å vandre alene med sig. Kom og følg ham før døden dig henter og forlat straks den vilsomme vei.

Snart skal brylluppet feires i himlen — de i gravene høre hans rost. Også de som i troen på jorden, ham forventer, — skal da bli forlost.

April 1935.

Halvor Blom Bakke.

på våre benner om enhet, kraft i tjenesten, fruktbarhet som sjelovinnere, frimodighet til å vidne uten å gå på akkord i åndelige spørsmål.

Somme av oss felte det som vi aldri virkelig hadde bedt for vi nu av Anden blev ledet inn i dette bønneliv. Etter dette gav Herren oss svære bønnebyrder, men også kraft til å be «igjennem» til glad forvisning!

I mange lange år er det bedt om vekkelse over denne provins, og vi tror begynnelsen er kommet. Herren møtte oss og har velsignet oss, at vi kan være rede når vederkevegelsens tider helle kommer. Det har vært en stor oppmuntring å lese fra Hudson Taylors liv, hvordan Herren møtte ham nettop på den samme måte.»

var bestemt fest 2 dager i påsken, hvor venner fra Saltnes og Rygge, Moss m. fl. hadde lovet å komme og delta med i Lovsang til Ham som døde for oss.

Da det var sol ute idag, gikk jeg en liten tur, og best som det var kom det en stor buss. Jeg så op. Saltnes stod det, med store bokstaver. Og ganske riktig. Der satt Lars Lervik og en hel del venner fra Saltnes. Det var visst 18 stykker. Ja, det var sol og lyse utsikter det skal være vist. For disse venner har erfart at profetens ord står ved makt. Lyserne enn midt dagen skal ditt liv oppgå.» Da det lysnet mot den første dag igjen blev det gjort et stort funn. Graven var tom. Han er ikke her, Han er opstanden. O, Halleluja. Solen gikk op, det er lagedom under dens vinger. Ja, Gud ga oss et herlig formiddagsmøte, hvor mange venner var samlet.

Kl. 5 var det fest, og fest blev det ikke bare med julekake, men vi fikk nyte av lammet som blev slaktet og med sitt blod har kjøpt oss til Gud.

Ludvig Agnes, Lars Lervik, Harald Skovli. Ja flere venner deltok i vidnesbyrdene og sang. Og det skal være sagt, at det var stor nåde over dem alle. Skulde hatt lyst til å gitt en smakebit, men jeg tør ikke for plassens skyld. Det var en stor oppmuntring for vennene her at det kom venner. Du må gjøre turen om igjen. Det er av stor betydning at vi besøker hverandre iblandt. Vennene dro hjem langt på kveld prisende Ham som lever i all evighet.

Vi fattet mot da vi så brødrene. Det var betegnende hvad en søster sa. «Før syns jeg det var så gilt å se ungdommen. Idag da jeg fikk se så mange voksne venner syntes jeg det var noe så solid. Amen!»

Annen dag oprant med solskinn. I god tid kom bilen fra Rygge full av venner, med br. Hegg i spissen, ca. 20 stk. De

hadde musikk med, en herlig sikk. Det er en hel skare som vet av Gud som det kjennetegnens inderste dyp. Kunde ke anet enn prise Gud for salvelse som hvile over vennene. — Det var så betegnende hvad en yngre bror sa: «Før det nesten bare grin, men nu det lovsang.»

Ja, det var så salig å høre trofrikke vidnesbyrd fra broren og søstre. Det blev trang i meg hjerte efter å leve nærme Gud. Det er den beste måte tilfredsstillende ungdommen på, ta imot fra Gud, treng inn i et mere å få. Halleluja!

Det kom venner fra Moss deitok med oss, så det blev helt stevne. Dessuten var der nenne som bor her hjemme i skien, både Fålk, Karisen og lin, men de var jo svært tilfreds holdne da det var så mange reisende som brant efter å høre Jesus. Det blussat opp og opigjen under høie rop: «Gode, nåde være med den.» Skap i tunger fikk vi også flere av. Gud talte alvorlig, det er en alvorlig tid vi leve og at vi tar det til inntekt for leve efter det. Vennene hjem rikere på velsignelse de kom. Vi som stod igjen de bare si: Velkommen til Kom snart. Ja Gud har en her som ønsker å stride, for tro som engang er overgitt hellige. Gud styrke den til fortsette til seiren er vunnet.

Hjertelig broderhilsen
H. Moge.

Et ord i rett tid.

Efter ett av Johannes Bragægs møter kom en frue bort til hilste på ham og takket for «Jeg må dessverre bekjenne jeg ikke husker når det var. Kjenner ansiktet», sa B.

Fruen fortalte så at hun var N. og hadde hatt den glede ham i sitt hus der og der. Efter å ha hilst på flere gikk Brandtæg tilbake til og sa omtrent slik: «Jeg visst Dem isted. Jeg burde kjent Dem. Men jeg er blitt gammel nu.»

En virkelig åndelig bok fra misjonsarbeidet.

Om Nyseters bok skriver stav Nielsen i «Evangelisten» efter ånden hjembygd «Gustav Nyseter: «Jordens ytterste ender». — La det lengere sagt med en gang, at det nærheten er siden jeg leste en bok, der vis grep mig slik som denne og vidne om av misjonær Nyseter. Når han blev leser denne skildring fra Nyskulde var og hustrus arbeide mellem moene oppe ved Beringsst.

Han — fra de ytterste grenser, åpning in man som vingeslag av Andens apostlenes gjerninger. Bokskal du n leseren simpelthen fanger Da Gunde denne troens og heltemodet og lese. R som stråler frem fra disse: «Nu Herrens pionerer, som så aldri igjen inn på å gi disse folk så bedt n ord. Til dette blads lesere blitt frisk si: Dersom De vil eie en v En gar delig bok fra misjonsarbeidet kjøp denne boken.» sammen med delige ting nes at jeg Si ikke

sen er kr. 4.00 in
tet. Porto 0.25.

SPRETT

Bethania, Arendal
Efter en stilling
Arendal har et
dring. Mange se
flere har boid s
For tiden er
Dammen som

Gjennem Ostfol

Hadde lenge t
ne turen og så
Skulle innom v
gammelt kjent
var der første g
i omtrent 14 d
merer kom jeg
det blitt en litt
der da ca. 3 u
vært der senere
det blev ikke

Efter opford
Hansen i Krist
Nordland. De
som kunde vi
og i traktene
mottok dette
oktober mot
borte henvend
medover besak
etter først og
i byen og gått
møter. Frelse
da kommet ti
livlige sanger
og, og dette t
oplivet når d
og vi blev m
Det var i s
jeg kom til v
møter hver k
i nærheten a
sten proteste
ste dag jeg
oss ikke noe
holdt på med
se. Da skule
Moss og så
det livligste
Nu er det
av det først
vidt jeg kj
Gunder Ols
han går i si
Han er en
har alltid g
se når det h
Det har var
over Gunde
bevegelsen
den første o
tungemålg
etter ånden
hjembygd
lengere reit
nærheten er
og vidne o
og misjonær Nyseter. Når han blev
leser denne skildring fra Nyskulde var
og hustrus arbeide mellem moene oppe ved Beringsst.

sen er kr. 4.00 innb. og 2.75 heft. Porto 0.25.

SPREDTE FELTER

Bethania, Arendal.

Efter en «stille tid» i Bethania, Arendal har det nu blitt forandring. Mange søker møtene og flere har høyd sig.

For tiden er det br. Ruben Dammen som virker der.

Gjennom Østfold til grensen.

Hadde lenge tenkt på å ta den turen og så blev det i februar. Skulle innom Vestby, som er et gammelt kjent sted for mig. Jeg var der første gang vinteren 1886 i omtrent 14 dage. På eftersommeren kom jeg tilbake og da var det blitt en liten flokk der. Var der da ca. 3 uker. Skulde også vært der senere på høsten, men det blev ikke noe av.

Efter opfordring av Mathias Hansen i Kristiania reiste jeg til Nordland. De vilde ha en mann som kunde virke i byen (Bø) og i traktene der omkring. Jeg mottok dette tilbud og reiste i oktober mot nordens kulle. Var borte henvend 2 år. Da jeg kom nedover besøkte jeg Vestby igjen etter først og ha stanset en stund i byen og gått på Frelsesarmeens møter. Frelsesarmeen var nettopp da kommet til landet. De sang livlige sanger og klappet i hendene, og dette tiltalte mig. Jeg blev oplivt når de sang disse sange og vi blev meget ivrige.

Det var i siste halvdel av juni jeg kom til Vestby og vi hadde møter hver kveld på en haug like i nærheten av prestegården. Presten protesterte mot det den første dag jeg kom, men vi brydde oss ikke noe større om det. Vi holdt på med disse møtene til pinsen. Da skulde det være stevne i Moss og så drog vi dit. Moss var det livligste sted i de dage.

Nu er det omtrent ingen igjen av det første kull i Vestby. Såvidt jeg kjenner til er det bare Gunder Olsen som ennu lever og han går i sitt seks og ottiende år. Han er en Gudfryktig mann og har alltid gått efter åndens ledelse når det har vært av betydning. Det har vært en profetisk ånd over Gunder hele tiden. Da åndsbevegelsen begynte i 1907 var han den første der på stedet som fikk tungemålgaven. Han går alltid efter åndens ledelse, både i sin hjembygd og når han skal gjøre lengere reiser. Hans fødested er i nærheten av Kongsvinger og han har også fått nåde til å reise dit og vidne om Gud. Han fortalte at han blev kaldt til en mann som skulde være religiøs, men var i en forferdelig forfatning.

Han syntes han så en åpning inn i en luende ild og djevelen hvisket til ham: «Dit skal du når du kommer herfra.» Da Gunder kom begynte han å be og lese. Rett som det var sa mannen: «Nu forsvant det!» Det kom aldri igjen mere. Gunder har også bedt med flere syke som har blitt friske.

En gang vi satt og snakket sammen på tomanns hånd om åndelige ting, sa Gunder: «Jeg synes at jeg ikke gjør noe for Gud.» «Si ikke dets», sa jeg. «Når du

lever for Gud så blir det vel noe. Det er ikke sikkert du ser det alltid.»

Så kom han til å fortelle om en jernbanemann, som skulde flytte til et annet sted og han skulde si noe til ham kom det i et fremmed sprog og det var umulig å få sakt noe annet. To uker etter fikk han brev fra mannen og der fortalte han at han var blitt frelst. Han forstod ikke det fremmede sproget, men blev grepet av det alikevel. «Der kan du se», sa jeg. «Vårt liv er nok ikke forgjeves hvis vi er i samfund med Gud!»

I den første tid besøkte jeg Vestby ofte. Nu sjeldnere. Mange unge er kommet med og tatt plassen efter de gamle. Mossevennene har vært frofaste til å besøke dem og har hjulpet til å føre virksomheten frem i et godt spor. Det kan jo også sies at virksomheten opprindelig er utgått fra Moss. Det var efter opfordring av Axel Wold også jeg reiste dit i 1886. De så nok saken slik at de hadde plikt på sig i så henseende.

«Jeg plantede, Apollos vannede, men Gud ga vekst» er Paulus ord i 1. Kor. 3, 6.

Slik har det vært og slik blir det inntil Herren kommer og avløser oss.

Hans Lehne.

Stevne i Sarpsborg.

Vennene i Misjonshuset, Sarpsborg, innbyr til vennestevne i pinsen. Vi håper på at riktige mange besøker Sarpsborg de dager. Velkomstmøtet holdes pinsaften. Se annonsen.

Herren har besøkt forsamlingen på en særlig måte den siste tid og noen unge er blitt frelst og noen døpt.

Vi har nylig hatt besøk av evangelist Erland Karlsen fra Porsgrunn, som virket her en uke til stor velsignelse. Det har vært bra med mennesker på møtene. Vi kunde glede oss ved allerede påskedagen å ha vårt første friuftsmøte på torvet, hvor mange mennesker var samlet. Er også takknemlige til Gud der har gitt oss en prektig strengemusikk som er med i tjenesten for Herrens sak.

På Hafslundsoy.

som er en liten utpost til byen, har folk stått i kø utenfor lokallet for å høre. Flere unge har også der kommet frem til forbønn. For tiden har det reist sig en veldig motstand fra indremisjon, idet de vil forby oss å holde møter, men Herren har grepet inn så til og med deres egne barn er blitt frelst.

Ja, vi lever i sildigregnets dager. Men Gud uttømmer nåde og velsignelse.

Be for oss og de nyfrelste!
S. Trøber.

Fra Breivikbotn, Finnmark

skrives blandt annet: Vi har møter søndag, tirsdag, torsdag, lørdag og onsdag misjon. Tiden er altså optatt. Alt går dog godt så vi er fornoiet og glade. Vi har også besøk av en søster fra pinsevennene. Hun er meget gudfryktig og vi er meget glad i henne.

Misjonsbelop.

Innkomet og avsendt til str. Alfhild Bjerva, Kina i året 1934 kr. 1545.43 + omkostninger kr. 5.50. Til sammen kr. 1551.03.

Fra barnemisjonen i Oslo er mottatt kr. 340.00 i 1934.

Hjertelig takk til alle misjonsvennene. Vårt arbeide i Herren er ikke forgjeves.

Torolf R. Andersen.
Sørligaten 15, Oslo.
kasserer.

Efternevnte kvitteringer for innkommet til misjonær Berger N. Johnsen, Argentina for 1. kvartal 1935 bedes godkjennt full inn tatt i «Misjons-Røsten».

Ubenevnt, Hjørtald, Telemark kr. 20.00. M. J. Asveien 14, Danvik pr. Drammen kr. 100.00. Marie Sonstebø, Be, Telemark kr. 25.00. L. & S., Bergen kr. 25.00. Venner i Holmsbu v. Hanibal Larsen kr. 50.00. O. Knudsen, Mosby kr. 10.00. Ubenevnt, Herføl & Søndre Sande kr. 30.00. Søstrene Kviber, Alvdal kr. 20.00. H. & S. Lunde, Telemark kr. 10.00.

Til sammen kr. 280.00.

Hvorfor hjertelig takkes. Herren skal lønne eder rikelig for eders trofasthet. Efter de siste mottatte breve fra misjonær Berger N. Johnsen, er der en stor hunger efter å få høre dette korsets evangelium, som er mektlig til å frelse også dette folk; men da forsamlingshuset bare rummer en liten del av skaren som ønsker å høre, vilde jeg så gjerne få legge det på vennenes hjerte å gjøre hvad de kan for å fullføre det nybygg som er under utførelse.

H. H. Sønstebø,
kasserer.
Mennesker til Telemark.
Hjertet slår ut.

Hvad koster det?

Vi kjenner alle til å stille det spørsmål: «Hvad koster det?» Hvor meget energi vi legger i spørsmålet avhenger av hvor sterk bruk vi har for det, der tilbydes. Hvis det er vår eneste utvei, så må vi ha det, hvor meget det koster. Hvis man derimot mener at man nok kan klare sig uten eller i hvert fall vil se tiden an, så vender man sig bort og sier at man kan jo også kjøpe gull for dyrt.

På lignende måte er det med hensyn til Jesu frelsetilbud. Stiller vi det spørsmål: «Hvad koster det å bli en kristen og hvad koster det å bli bevart som kristen?», så er betydningen av svaret avhengig av i hvilken stilling den spørrende befinner sig.

Hvis man en sommeraften står oppe ved et fyrtårn og ser lyset fra fyret efter solnedgangen spille ut over havet, blir man betatt av aftenens skjønnhet og ser fyret som et av leddene i skjønnheten. Var det derimot en stormfull, belgmørk efterårsnatt at man var i en fiskerbåt på det oprørte hav, så gjaldt det livet å få øie på fyret, det var ens eneste redning. Hvad man ser i Jesus er på tilsvarende måte bestemt av ens egen stilling. Hvordan har du det i den henseende?

Den stilling du selv tror du er i er avgjørende for hvad du vil ofre for å få det godt med Gud. Men vær våken og edru, ti du kan ta fryktelig feil. Sannheten er nemlig den at vi alle uten Gud er

Stevne

med konferanse avholdes Knoffegt. 6, Drammen i pinsen. Velkomstmøte lørdag 8/6 kl. 20. Møte 1ste og 2den pinsedag kl. 10.30 og kl. 17.

Konferanse 3dje dag fra kl. 10. Der vil antagelig bli ordnet med fellesmiddag 1ste og 2den dag. Nærmere herom i bladet 15. mai. Det er nødvendig at de frie forsamlinger sender en eller flere representanter som kan overvære konferansen 3dje dag.

De som ønsker å komme til stevnet og konferansen melde av til Ditlef Christoffersen, Olaf Kyrresgt. 10, Drammen. Hjertelig velkommen til Drammen.

Elstebrorene.
i ytterste nød; hvad enten vi ser det eller ikke.

Mange vil være av den mening at evangeliet sier at det koster intet. Gud er en nådig Gud. Du har fullkommen rett. Den samaritanske kvinne, røveren, Paulus og mange av Jesu lignelser sier det samme. Det koster intet. Men den pris blir man først klar over, når man kjenner det ord som sier at det koster alt. Det moter oss gang på gang. Det var det, der fikk den rike yngling til å gå bedrøvet bort. Den pris betalte Paulus og alle de andre, som fikk del i Guds frelse og blev brukt av ham. Altså må vi ha den riktige orden i tingene for ikke å bedra oss selv. Ikke motta gaven for intet og så betale av så meget vi skropelige mennesker kan, men stadig bli stående i den betingelsesløse overgivelse, hvor vi går inn under gjelden til siste hvid. Så forstår vi: det koster intet, det er betalt, det er fullbragt. — O! Gud, hvor er din nåde stor!
Einar Ege, i «Mariakirkens blad.»

En Jesu etterfølger.

Herrens utvalgte redskap i Skotland i midten av forrige århundrede James Turner måtte ofte be med sjele til langt på natten. Av overanstrengelse blev han efterhånden syk; men allikevel ga han ikke op! «Du tar jo ditt liv», innvendte hans venner; men svaret led:

«Jeg gir mitt liv til ham som betrodd mig det.»

Til sist var han dog ganske nedbrutt; men tusener hadde gjennom hans forbønn og vidnesbyrd fått evig liv. I sine siste øieblikke utbrøt han: «Når jeg nu skal frem for Gud, har jeg intet annet å påberope mig enn Jesu blod! Ja blodet, det dyrebare blod!»

Hans aller siste ord var: «Kristus er alt!»

Bønn.

Bønnen gjør de tyngste stier lette å gå, tar brodden av bedrøvelsen, helliger og foredlar selve gleden og forvandlar armodens brød til englemat. I bønnestunden taper eller vinner du slaget.

Mirakler i vår tid

av G. C. Bewington.

En predikant der reiser i tro på Gud alene, forteller noen av sine oplevelser.

Pris kr. 1.50 heftet, og kr. 2.50 innb., porto 25 øre.

Kan bestilles i «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Vennestevne i Sarpsborg

Pinsen 1935.

Misjonshusets forsamling innbyr til stevne 1. og 2. pinsedag. Velkomstmøte pinsaften kl. 8. — De som ønsker og vil på natte bedes å ta med sig ullteppe i tillegg lokalet må bestilles. Enhver er velkommen i Jesu navn.

For vennene
G. Hansen,
St. Mariestgt. 66, Sarpsborg.

Stevne

i Yttre Enebakk 2. juni. Møter kl. 11, 3 og 6. Musikk fra Møll. 38. Mat og drikkekafe medtas. Kaffe og melk på stedet. Alle velkommen i Jesu navn.
For vennene
H. I. Ersrud.

«Misjonæren»

fritt evangelisk blad, utkommer den 10, 20 og 30 i hver måned, og redigeres av forstanderne Alf Kaspar og Thor Serjle, Skien. Bladet bringer meget oppbyggelig lesestoff og følger godt med i den kristelige bevegelse både i inn- og utland. Pris kr. 3.00 for halvåret. Bestilles ved alle postanstalter.

«Misjons-Røsten» kommisjonærer

- Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.
- Arendal: K. Iversen.
- Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.
- Brevikbotn: og på reiser: O. Gamst.
- Dal: Eldsvoll: Baker: T. Johnsen.
- Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.
- Fredrikstad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8.
- Gøteborg, Sverige: J. O. Strøm.
- Haugesund: Bolette Afsen, Øvre-gate 70.
- Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.
- Jevnaker: Arne J. Brorson.
- Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skjpperud.
- Kristiansand S, og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
- Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.
- Mosterhamn: Chr. Sterksen jr.
- Mjøndalen: Arnt Gundersen.
- Oslo: Karoline Christensen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegeberg, Konowgt. 21, III.
- Rygge: Olav Gundersen, Huseby.
- Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.
- Saltnes, Råde: Harald Skovly.
- Svevik: Ragnvald Volden.
- Skj: Josef Dammen.
- Sætre, Hurum: Gudrun Svensrud.
- Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
- Tofte, Hurum: M. Roås.
- Tjøme: P. Johansen, Mågerøy.
- Volda, Sunnmør: M. Støve.
- V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.
- Abonnementspris: kr. 2 pr. halvår, 4.00 pr. år. Bestilles på alle landets postanstalter og hos nedenstående kommisjonærer:
- Lys taler ikke, men de lyser; måtte også din religion lyse frem av dine gjerninger.
- C. H. Spurgeon.

Korsets herlighet.

Kristi kors! — O, hvor disse ord grep mig første gang jeg hørte dem uttalt av en som elsket ham! Plutselig lig et sterkt blendende, opklarende lys, gjennomtrengte Kristi kors' herlighet mitt livs mørke og Jesus Kristus blev åpenbart som den altitstrekkelige Frelser for min sjel. Strålende skjæret fra dette syn, kjærligheten jeg så i min Frelser åsyn, og herligheten i den frelse som gjennomtrengte min sjel gjorde mig fra den stund til hans eiendom for tid og evighet.

Jeg hadde levet i verden og var av verden; men nu blev all kjærlighet til denne tatt bort fra mitt hjerte, og mitt liv blev helt viet til Kristus. Og det sang i dyppet av min sjel: «Ta mitt liv, o Herre kjære, dig innviet la det være!» Men da hørte jeg hans stemme si: «Den som ikke tar sitt kors op og følger mig, kan ikke være min disipl.» Hun svakt forstod jeg dengang hvad det betydde å være korsbærer; men villig hengav jeg mig til å gjøre hans vilje og forplikte mig til å leve og dø med ham. O hvilken liflig salighet der da gjennomtrengte min sjel ved tanken om at jeg måtte bære kors for ham, min dyrebare Frelser, og følge ham etter!

I de første år var min glede i ham så fullkommen at vekten av kors et var som intet å regne. Alle mine verdslige venner fortalte meg og miskjente meg; all verdslig streben, ærgjerrighet og anseelse blev uten knurr og klage ofret for ham. Før hadde jeg slett ikke kunnet tenke på å være korsbærer; men nu — nu sang jeg hans pris tidlig og sent under stillhet og storm, under lykke og sorg; ti min glede i Herren var usigelig og full av herlighet. Kristus var alt i og alt for mig.

For ham kunde jeg utholde å sulte, å gå dårlig klædd, å være utstøtt av det gode selskap, å bli sent ut til menneskeottemme og øde steder eller å bli sendt til tropisk hete ved Ekvator; ti jeg lengtes etter å gjøre noe for Kristus. Men da han kalte meg til å ta kors et op og bære det i mitt eget hjem for der å bli hånet og spottet av dem som jeg elsket, da blev hans kors en dyp virkelighet for mig, og dets lidelser fikk — foruten den evige vekt av herlighet — også en pinaktig brodd.

«La eders lys skinne for mennesker», hørte jeg Ångan si og i kraft av den kjærlighet jeg næredet til Kristus forsøkte jeg også å bære alle trengsler med saktmodighet — men det kunde hende at det glippet for mig. Fristelsen til å svare igjen var stadig nærliggende, og hvad jeg her lorlep mig i var et tillegg til mine trengsler og bragte meg samvittighetskvæler.

Noen tid før min omvendelse hadde jeg drevet av ærgjerrighet begynt på det medicinske studium. Men dette var åpenbart ikke den vei jeg skulde gå, og jeg lærte dybden av salmistens ord å kjenne: «For jeg blev ydmyket, for jeg vill» — jeg blev nemlig angrepet av døvhed, hvilket tvang meg til å stånse med studiene og reise til mitt hjem som hittil hadde vært alt for mig hvad et hjem kunde være, og hvor vi hadde le-

vet et sorgfritt og lykkelig familieliv sammen. Da skjeddte min omvendelse. O, hvor Kristi kors forandret alt for mig! Hele hjemmets komfort og selskapelighet, adspredelser og fornoielser — alt aktert jeg for tap imot det langt høyere å kjenne Jesus Kristus, min Herre.

Og når jeg sang: «Jeg vil gå, hvor du viser mig vei, o Gud;» var det alltid med den tanke å dra til et vanskelig arbeidsfelt i Kina eller India som misjonar for å hengi mitt liv for Kristus der. Men da hvisket ånden stille i mitt hjerte: «Hvis du vil hvad jeg vil, mitt barn, så bli hvor du er, da er min vilje skjedd fyldest.» Og idet han talte blev der skjænket meg et villig og boiet sinn, så jeg måtte bære ham ta mig fullere i besiddelse og klarere åpenbare sin guddommelige kjærlighet i meg og gjennom meg.

Imidlertid blev de mest innflydelsesrike medlemmer av min familie mere og mere bitre imot meg, og en dag da jeg efter å ha vært bortreist en tid forberedte meg til å reise hjem fikk jeg bud om at hjemmet ikke mere stod åpent for mig, at jeg ikke oftere kunde få min mor å se, og mine breve blev ikke mottatt. Mitt hjerte var nær ved å briste — ene som jeg var i en fremmed by — uten venner eller midler — og tilmed dov. Jeg hadde intet sted å være; men i min nød søkte jeg opad, og se — kors et åpenbartes atter i forunderlig stråleglans for mig! Et glimt av min Frelser kjærlighet på Golgata drev meg til å sølle å overgi meg selv til Gud i inderlig bønn om å bli tatt med til himmel, og å bli brukt av ham, hvis kors var blitt mitt livs skillevei.

Snart fikk jeg — dog et erhverv som huslig medhjelp, og her begynte jeg — foruten alle mine andre trengsler — å nedbryte min stolthet. Å vaske, koke og skrubbe for andre, det ydmygede meg — som var kommet fra et velhavende hjem — til det ytterste. Så sterk var min selvfølelse og egenvilje, at intet mindre enn disse gjennomgripende erfaringer kunde ha tjent til å ydmyke meg i støvet for Gud; men gjennom lidelse lærte jeg lydighet. «Nu jeg roser meg av Kristi kors, hvor fred med Gud jeg fant.»

Ved denne tid ledte min Frelser meg sammen med en meget begavet dame som var redaktør av et kristelig ukeblad og hun elsket Gud av hele sitt hjerte. Trengsle- n hadde nu ydmyket meg og gjort meg så ringe i egne tanker, at jeg ikke turde tenke meg verdig til å tjene Gud; men drevet av Guds And overtalte hun mig til å gå inn i en ansvarsfull tjeneste ved bladet. Senere gjorde hun mig til medredaktør og delte sitt kultiverte hjem med mig.

I denne lykkelige gjerning svant dagene som øieblikk. Stor velsignelse hvilte over arbeidet, og der syntes intet kors å være i mitt liv nu, da jeg hadde lært å sette Guds vilje over min egen og vandre ydmykt for ham. Men atter falt kors etts skygge tværs over min vei, idet falsk lære trengte inn i forkynnelsen i bladet. Det betydde atter en gjennomgripende prøve av

min viljes hengivelse under den guddommelige i ubetinget lydighet. Jeg elsket jo disse mennesker. Innefra var der altså sterke tilskyntelser til å dele deres læreopfattelse, mens der ute fra blev lagt press på mig, for at jeg skulde skille meg ut fra dem; men over alle røster lod Guds stemme, som befalte meg å bli stående fast i forkynnelsen av det rene kors etts evangelium. Gjennom prøvelser der til tider var ved å overvelde mig, holdt jeg ut måned efter måned, og Guds nærværelse og velsignelse hvilte over mig.

Efter å ha bestått prøven flyttet han mig i sin egen time fra denne tjeneste og ledte meg til en bibelskole. Jeg bad ham om å åpne mine døve øren, og just da kalte han meg til en bestemt tjeneste, jeg tøvet dog med å adlyde, idet jeg forventet å få min horelse for jeg fulgte kallet. Men så ga Gud meg et syn av de hvite høstmarker og av hans snare komme, og hans ånd sa mig, at det var min siste sjangse, mitt siste kall til tjeneste for ham.

Fyllt av mistillit til mig selv, men søkende av hele mitt hjerte å adlyde Gud, ankum jeg da til bibelskolen. Men min sjel ropte til Herren: «Har jeg ikke lidt nok, kjære Herre? Hvorfor har du sent mig blandt alle disse begavede unge mennesker? O åpne du mine ører, at jeg må bli som en av dem!» Men med en kjærlighet der ikke kunde slippe meg, svarte han: «Barn, du må bære ditt kors her på skolen for å vise dem at min nåde er dig nok, og når du av hjertet har adlydt, vil ditt kors bli din krone.» Således kom jeg da inn på bibelskolen uten å vite hvorfor jeg skulle gå der, og ved vendigste til å tenke på hvorfor; men Gud som endog akter på spuen hadde også sørget for å dra omsorg for meg på sin egen måte.

Han hadde rørt ved mine kjæres hjerter derhjemme, dem som hadde motstått og utstøtt meg, således at det blev dem som sent meg midler og jeg fikk lov å få besøk av min dyrebare mor.

Hvert behov var mere enn rikelig dekket. Gud hadde forjettet at der skulde være «tilstrekkelig» nåde, og det blev til «overflødig» nåde. Ute av stand til å høre, har jeg dog lært forunderlige leksjer. Avskåret fra å ta aktiv del i gjerningen har jeg dog alltid vært travelt opptatt i tjenesten for min dyrebare Herre. Hindret i å forsørge meg selv, har jeg ennå ikke hatt noe behov som ikke straks er blitt avhjulpet. Jeg er blitt ledet, skjærmet og styrket; mitt liv er i grunnen et mirakel for mig.

Intil Herren kommer vil jeg be om at det må være langt fra mig å rose meg av noe som helst uten av vår Herres Jesu Kristi kors, ved hvem verden er blitt korsfestet for mig og jeg for verden (Gal. 6, 14.)

(Fra dansk.)

De yngres spalte

YAROS KORS OG HANS SEIR
Da Yaros far som var en innfødt japansk evangelist, måtte flytte og bosette seg i en stor by, fant Yaro at de nye skole som han nu blev satt i, på ingen måte var noe godt sted å være. I hans gamle skole hadde de funnet

sig i den kjennagjærning at han var en kristen fordi hans far var evangelist, og de hadde mere eller mindre latt ham passe sig selv. Men her blev han fra den første dag stadig forulempet og endogså forfulgt.

For eksempel var det ikke behagelig nesten daglig å finne sin frokostpakke stjålet, så han måtte gå og suite inntil om aftenen. Det var ikke lett å forholde sig rolig når hans bokser var spredt for alle vinder i det øieblikk når han mest hadde bruk for dem. Fremfor alt var det ikke lett å bære de andre gutters forhønelser og bespottelser.

Særlig galt blev det en dag da Yaro kom ut i garderoben etter skoletid for å hente sin hvite frakk. Idet han tok den ned fra knaggen, så han at en eller annen hadde malt et stort redt rødt på ryggen av den.

Like i øieblikket fyltes han av vrede, og idet han rullet frakken sammen tok han den under armen og var fast besluttet på aldri å ville gå med den mere. Men så fikk han den tanke, at hans far vist ikke hadde råd til å gi ham en ny frakk nettop nu. Hvis han skulde det vilde det komme til å gå ut over de fattige barns sommeruniformer, og det vilde være nødvendig å la adskillige av dem bli hjemme. Hans fars kirke lå i et meget fattig kvarter i byen, og der var hårdt bruk for hver eneste øre til denne årlige utflukt.

Og plutselig slo også en annen tanke ham: at Jesus Kristus bar med skam et kors for hans synders skyld,

og Jesus hadde sagt: «Den som tar sitt kors og følger efter meg, mig ikke verdt.» Yaro visste godt at almindeligvis ikke betyr å skulle bære et kors; men i hans tilfelle betydde nettop det. Derfor rullede Yaro klesene ut og strålende øine blikket ut, tok den på og begav sig hjemvælen.

Men kors et var stort og mistenksomt på barna i gatene la merke til det løp efter ham og ropte: «Se! Se!» er en kristen! Se tegnet på hans ryggen! Uforferdet bar Yaro frakken den neste dag og den neste dag, når folk lo og pekte fingre ad smilte han bare til dem. Og så begynte folk å stånse ham og spørre om det kors et, og Yaro fortalte det og ikke så sjelden innbad ham med hjem til sin far som talte med om Jesus.

På den måte blev Yaro etterhvert som dagene gikk en evangelist, som han ennå gikk i skole. Han bar frakken med kors et hver dag, og på de søkende som han derved ble for sin fars kirke og til Fretseren, og vokste.

Yaro er nu blitt voksen og er evangelist; men han opbevarer et hjerte som kaldet «den velsignede» tenk. Den er nu meget tynnet og gammel, for han blev med å bli den så lenge han kunde. Og mange år senere velvisner idag denne samme gutt fordi han ikke skamme ved Kristus og hans kors.

Der er dem som strer ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdoms Ordspr. 11, 24.

Kina.

STR. DORUM og KARLSEN;
Janette Bruu, Wehavensgt. 10.

HELGA LUNDEBY;
Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDESTIG
O. Ekornes, Jarveln 11, Lilleaker.

JENS FJELD;
K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT;
Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA;
Torolf Andersen, Serligt. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN;
Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN;
Misjons-Rosten, Sarpsborg.

TORKILD RAMUSSEN;
Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN;
Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN;
Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.

ASTA THUEN;
Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

Afrika.

INGRID LOKKEN;
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN;
Ole Krogstad, Soli, Røllingen.

MARGIT HARALDSEN;
Henrik Johansen, Levenskoldsvel, Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESPOSSEN;
Constance Nestdal, Solheimsgt. 40, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES;
Anna Næsdal, Sydnessmug 6, Bergen.

Den Norske Kongemis
JENS GLITTENBERG;
R. Løkkingsholm, Møsterhamm.

ALB. M. CHRISTIANSEN;
Erling Syvertsen, Danvæ, Tønsen.

India.

ANNA JENSEN;
Amalie Carlsen, V. Forsgrundsgt.

DAGMAR JACOBSEN;
Sverre Severinsen, Smittestr. 1, Halden.

FRANCK DESMOND;
Hardy O. Mossberg, Kredittst. 1, Halden.

BORGHILD NORDLI;
Dankert Jørgensen, Gunnarstr. 36, Narvik.

HANS SVENDBERG;
Hardy O. Mossberg, Kredittst. 1, Halden.

ALFHILD HOLMEN;
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL;
Jens Jarnes, Passebøk p. o. 1, Halden.

RAKEL EDVARDSEN;
Hans Hansen, Brydeleken, Gjøvik.

B. og GUNHILD FINSTRØM;
Fru Gudrun Bernsten, Kvern, Telemark.

Finnmark.

DORTHEA KLEM, BORSELV;
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Bets», steinnes, Balafjord.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ANDREAS MATHISEN, v. Jakobsnes.

KRISTIAN SKIPPERUD, Kristiansund.

Forsangerfjord.

NUMMER 10

Fra

Yuan Shih Hsie

Kjære misjonar! Fred!
Det er nu ganske gjennom «Rosten» fra oss, så noen ord. Vi priser Herrens godhet mot oss i den kinesiske kjære misjonar! Det er nu ganske gjennom «Rosten» fra oss, så noen ord. Vi priser Herrens godhet mot oss i den kinesiske kjære misjonar! Det er nu ganske gjennom «Rosten» fra oss, så noen ord. Vi priser Herrens godhet mot oss i den kinesiske kjære misjonar!

Igår kom vi hjem «Ebenezers». Vi angers ekstramatet begravelse efter kjære gamle kvinnelærere som har vært med oss i den gang har vi måttet gemmet har vært litt vi høre hun var en fra byen ønsket henne.

Ingen av oss anet å fra oss, men det er å ta sitt barn hadde vært klar like ønsket at Herren hadde hjem til sig. Denne hjem til sig. Og bad, så hun hadde bring sig. Hennes ønsket på møtene av og ikke vært noen virkelighet. Så plutselig komme hun hadde vandret h

«Vi har riktig lært den befolkning å kjære viktig bygd blond for åtte 70-80 årige mennesker. De lever av jorden og er godmodige. De vil bli fullstendig høvet nesten intet om. Det er en fordel at Herrens morsmål, Hittil hadde stammer intet skruten nu innføres det latinet overalt. Selv om fo